

**RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG
TE LEUVEN
VAN 7 FEBRUARI 2022**

Kamer C1

HET OPENBAAR MINISTERIE

Vertegenwoordigd door substituut-procureur des Konings L. Lekens

BURGERLIJKE PARTIJ(EN) :

INTERFEDERAAL CENTRUM VOOR GELIJKE KANSEN EN BESTRIJDING VAN DISCRIMINATIE EN RACISME, ook UNIA genaamd, onafhankelijke overheidsinstelling met rechtspersoonlijkheid,
met maatschappelijke zetel gevestigd te 1000 Brussel , Koningsstraat 138

vertegenwoordigd door meester Hanne Vanhoof, advocaat te Leuven, loco meester Jan Vanheule, advocaat te Etterbeek

tegen:

BEKLAAGDE(N) :

278 S., M. P. H. , RRN (...)
geboren te Leuven op (...)
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te (...)

bijgestaan door meester Jan-Pieter Everts, advocaat te Leuven, loco meester Geert Demin, advocaat te Leuven.

1 TENLASTELEGGING(EN)

Naar deze rechtbank verwezen door bevel van de raadkamer

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

A aanzetten tot haat of geweld jegens een groep, een gemeenschap of leden ervan in de omstandigheden genoemd in artikel 444 van het Strafwetboek, namelijk hetzij in openbare bijeenkomsten of plaatsen, hetzij in tegenwoordigheid van verscheidene personen, in een plaats die niet openbaar is, maar toegankelijk voor een aantal personen die het recht hebben er te vergaderen of ze te bezoeken, hetzij in om het even welke plaats, in tegenwoordigheid van de beledigde en voor getuigen, hetzij door geschriften, al dan niet gedrukt, door prenten of zinnebeelden, die aangeplakt, verspreid of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld worden, hetzij ten slotte door geschriften, die niet openbaar gemaakt, maar aan verscheidene personen toegestuurd of meegedeeld worden, te hebben aangezet tot haat of geweld jegens een groep, een gemeenschap of de leden ervan wegens hun nationaliteit, een zogenaamd ras, huidskleur, afkomst of nationale of etnische afstamming, en dit, zelfs buiten de in artikel 5 van de Racismewet d.d. 30/07/1981 bedoelde domeinen (art. 20, 4° en 27 Wet 30/07/1981 jo art. 33 en 444 Sw)

te Kortenaken tussen 1 januari 2018 en 15 juli 2020 , meermaals, op niet nader bepaalde data

namelijk door het oprichten en beheren van sociale mediakanalen en door plaatsen van berichten op deze kanalen waarin veelvuldig wordt aangezet tot haat en geweld jegens andere rassen, zoals onder meer samenvattend blijkt uit bijlage 2 aan PV 503277/2020 (stuk 31 van het strafdossier)

B verspreiden van denkbeelden gegrond op rassuperioriteit of rassenhaat in de omstandigheden genoemd in artikel 444 van het Strafwetboek, namelijk hetzij in openbare bijeenkomsten of plaatsen, hetzij in tegenwoordigheid van verscheidene personen, in een plaats die niet openbaar is, maar toegankelijk voor een aantal personen die het recht hebben er te vergaderen of ze te bezoeken, hetzij in om het even welke plaats, in tegenwoordigheid van de beledigde en voor getuigen, hetzij door geschriften, al dan niet gedrukt, door prenten of zinnebeelden, die aangeplakt, verspreid of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld worden, hetzij ten slotte door geschriften, die niet openbaar gemaakt, maar aan verscheidene personen toegestuurd of meegedeeld worden, denkbeelden die zijn gegrond op rassuperioriteit of rassenhaat te hebben verspreid (art. 21 en 27 Wet 30/07/1981 jo art. 33 en 444 Sw)

te Kortenaken in de periode van 1 januari 2018 tot en met 15 juli 2020

namelijk door het oprichten en beheren van sociale mediakanalen en door plaatsen van berichten op deze kanalen waarin denkbeelden die zijn gegrond op rassuperioriteit of rassenhaat worden verspreid, zoals onder meer samenvattend blijkt uit bijlage 2 aan PV 503277/2020 (stuk 31 van het strafdossier)

C Negationisme

Onder één van de omstandigheden bepaald bij artikel 444 van het Strafwetboek, de genocide die tijdens de tweede wereldoorlog door het Duitse nationaal-socialistische regime is gepleegd, te hebben ontkend, schromelijk geminimaliseerd, gepoogd te rechtvaardigen of goedgekeurd (artikel 1 tot en met 3 van de wet van 23 maart 1995 tot bestraffing van het ontkenning, minimaliseren, rechtvaardigen of goedkeuren van de genocide die tijdens de tweede wereldoorlog door het Duitse nationaal-socialistische regime is gepleegd)

te Kortenaken tussen 1 januari 2018 en 15 juli 2020 , meermaals, op niet nader bepaalde data

namelijk door het oprichten en beheren van sociale mediakanalen en door plaatsen van berichten op deze kanalen waarin nazistische symbolen worden gebruikt en het nazistisch gedachtengoed wordt verheerlijkt, zoals onder meer samenvattend blijkt uit bijlage 2 aan PV 503277/2020 (stuk 31 van het strafdossier)

2 PROCEDURE

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 10 januari 2022.

De rechtspleging verliep in het Nederlands.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde:

- het openbaar ministerie;
- de burgerlijke partij Unia, vertegenwoordigd door haar advocaat;
- beklaagde, bijgestaan door zijn advocaat.

De strafvordering werd tijdig en op regelmatige wijze ingesteld en is ontvankelijk.

3 BEOORDELING OP STRAFGEBIED

3.1 Beoordeling van de tenlasteleggingen

3.1.1

Beklaagde dient zich voor de strafrechter te verantwoorden voor het aanzetten tot haat of geweld jegens een groep, gemeenschap of de leden ervan op grond van hun nationaliteit, zogenaamd ras, huidskleur, afkomst of nationale of etnische afstamming (tenlastelegging A), het verspreiden van denkbeelden gegrond op rassuperioriteit of rassenhaat (tenlastelegging B) en het ontkennen, schromelijk minimaliseren, pogen te rechtvaardigen of goedkeuren van de holocaust, ook wel negationisme genaamd (tenlastelegging C).

3.1.2

De feiten die aan de grondslag liggen van de tenlasteleggingen, speelden zich af in de periode van 1 januari 2018 tot 15 juli 2020.

Beklaagde was in deze periode erg actief op sociale netwerken binnen het extreemrechtse milieu. Hij maakte daarbij gebruik van profielnamen zoals ‘S. G.’ en ‘S. S. G.’.

Beklaagde richtte zelf groepen op voor gelijkgezinden, beheerde deze en postte regelmatig berichten, foto’s en beeldfragmenten waarin aangezet werd tot haat en geweld jegens mensen van vreemde origine, met een andere huidskleur of van een ander “zogenaamd ras”. Daarbij werden intentioneel denkbeelden verspreid die gegrond zijn op rassuperioriteit of rassenhaat. In diverse berichten werd ook gebruik gemaakt van nazistische symbolen en werd het nazistisch gedachtegoed verheerlijkt.

3.1.3

De tenlasteleggingen worden niet betwist door beklaagde en zijn bewezen op grond van de resultaten van het strafonderzoek.

De rechtbank stelt vast dat aan alle constitutieve bestanddelen van de misdrijven onder de tenlasteleggingen voldaan is.

De rechtbank verklaart beklaagde schuldig aan tenlasteleggingen A, B en C.

3.2 Strafmaat

3.2.1

Er is sprake van eenheid van opzet. Met toepassing van artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek kan de rechtbank dan ook slechts één bestraffing uitspreken voor het geheel van de feiten onder de bewezen tenlasteleggingen.

3.2.2

Bij het bepalen van de straf of alternatieve maatregel houdt de rechtbank rekening met de wettelijke strafmaat, de ernst van de feiten en de persoonlijkheid en het strafrechtelijk verleden van beklaagde.

De feiten onder de bewezen tenlasteleggingen zijn laakbaar en ernstig en geven blijk van een gebrek aan normbesef.

Beklaagde heeft door zijn gedrag en houding bijgedragen tot het scheppen van een vijandige omgeving voor personen met een andere nationaliteit, afkomst of huidskleur dan hijzelf, waarbij het uiten van beledigingen en denigrerende opmerkingen ten aanzien van deze personen aangemoedigd en vergoelijkt werd en anderen ertoe aangezet werden om de haatboodschappen over te nemen en in de praktijk te brengen.

Beklaagde heeft wel nog een blanco strafblad.

3.2.3

Op de zitting gaf beklaagde blijk van een doorleefd schuldinzicht. Hij nam uitdrukkelijk afstand van het gedachtegoed dat hij mee heeft helpen verspreiden. Naar eigen zeggen schaamt hij zich voor de feiten onder de tenlasteleggingen en wil hij niets meer te maken hebben met personen die de haatcultuur in stand houden. De familie en werkgever van beklaagde zijn niet op de hoogte van de feiten en beklaagde wil dat graag zo houden.

Beklaagde is bezorgd dat hij zijn werk zou verliezen wanneer zijn werkgever op de hoogte zou worden gesteld van zijn veroordeling. Daarom vraagt hij in hoofdorde om de gunst van de probatie-opschorting of een autonome probatiestraf, waarbij hij zich bereid verklaart om belangeloos getuigenissen af te leggen ter ondersteuning van de werking van Unia. In ondergeschikte orde kan beklaagde ook akkoord gaan met een werkstraf.

3.2.4

De rechtbank is van oordeel dat de gunst van de opschorting, al dan niet onder probatievoorwaarden, niet in een redelijke verhouding staat tot de aard en de ernst van de gepleegde feiten. Hetzelfde geldt voor een autonome probatiestraf.

Indien beklaagde zich als getuige belangeloos wil inzetten voor de werking van Unia, verdient dit alle lof. Een dergelijke prestatie kan op burgerlijk vlak een rol spelen omdat dit gezien kan worden als een vorm van schadeloosstelling in natura. Het zou volgens de rechtbank echter een verkeerd signaal zijn om beklaagde hiertoe te dwingen op grond van een strafrechtelijke maatregel. Een getuigenis afgelegd onder dwang heeft immers niet dezelfde waarde en overtuigingskracht als een getuigenis gedaan uit vrije wil.

3.2.5

De wetgever stelt de feiten onder de tenlasteleggingen strafbaar met een gevangenisstraf en een geldboete.

In het licht van het aanwezige schuldinzicht bij beklaagde en zijn gunstig strafrechtelijk verleden, acht de rechtbank het echter meer aangewezen om aan beklaagde een werkstraf op te leggen.

Zonder afbreuk te doen aan het wezenlijk leedtoevoegend karakter dat ook de werkstraf als straf heeft, is de rechtbank van oordeel dat de meer constructieve aard ervan een adequaat antwoord biedt op de voorliggende feiten. Bovendien heeft een werkstraf als voordeel dat de tewerkstelling van beklaagde niet in het gedrang komt.

De rechtbank legt aan beklaagde een werkstraf op zoals bepaald in het beschikkend gedeelte van dit vonnis. Deze straf is passend en noodzakelijk om beklaagde het ontoelaatbare van zijn handelen te doen inzien en herhaling te voorkomen.

De uitvoering van de werkstraf wordt gekoppeld aan een vervangende gevangenisstraf. Beklaagde dient zich ervan bewust te zijn dat, indien de werkstraf niet correct wordt uitgevoerd, hem deze gevangenisstraf boven het hoofd hangt.

3.3 Overtuigingsstukken

De in beslag genomen smartphone Xiaomi Redmi 9 (SIN-nr. AAAI4003) is eigendom van beklaagde en heeft gediend tot het plegen van de misdrijven onder de bewezen tenlasteleggingen. Het toestel wordt verbeurd verklaard met toepassing van de artikelen 42, 1° en 43 van het Strafwetboek.

De voorwerpen neergelegd ter griffie onder SIN-nrs. AAAN9575 en AAAI4006 worden overgemaakt aan het openbaar ministerie om te handelen als naar recht.

3.4 Kosten, bijdragen en vergoeding

Beklaagde is een bijdrage verschuldigd aan het Bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden. De rechtbank is verplicht om bij iedere veroordeling tot een correctionele hoofdstraf deze solidariteitsbijdrage op te leggen.

Daarnaast is beklaagde ook een bijdrage verschuldigd aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand. De rechtbank is verplicht om aan iedere veroordeelde beklaagde een bijdrage op te leggen voor dit fonds. De opbrengsten van dit fonds worden gebruikt ter financiering van de vergoedingen van de advocaten belast met de juridische tweedelijnsbijstand alsook voor de kosten verbonden aan de organisatie van de bureaus voor juridische bijstand.

Beklaagde wordt ten slotte veroordeeld tot betaling van een vaste vergoeding zoals vastgesteld in het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken en tot de kosten van de strafvordering.

4 BURGERLIJKE BELANGEN

4.1 Burgerlijke vordering van Unia

4.1.1

Het Interfederaal Centrum voor Gelijke Kansen en Bestrijding van Discriminatie en Racisme, kortweg Unia genaamd, heeft zich burgerlijke partij gesteld.

4.1.2

In haar schadenota neergelegd op de zitting van 28 juni 2021 vorderde Unia de veroordeling van beklaagde tot het verwijderen van de litigieuze berichten van het internet bij wijze van herstelmaatregel en tot betaling van een schadevergoeding van 500,00 euro, vermeerderd met de vergoedende interesten vanaf 15 juli 2020 en met de gerechtelijke interesten vanaf de datum van de uitspraak.

Daarnaast vorderde Unia ook de betaling van een rechtsplegingsvergoeding begroot op 260,00 euro.

4.1.3

Op de zitting van 10 januari 2022 gaf Unia te kennen dat beklaagde thans alle door haar gestelde eisen ingewilligd heeft en alle gevraagde sommen betaald heeft, zodat zij geen verdere vorderingen meer heeft.

De rechtbank stelt vast dat de burgerlijke vordering van Unia hierdoor zonder voorwerp is geworden.

4.2 Overige burgerlijke belangen

De overige burgerlijke belangen blijven aangehouden met toepassing van artikel 4 van de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering.

5 TOEGEPASTE WETSBEPALINGEN

De rechtbank maakt toepassing van:

- artikel 11, 12, 14, 16, 31 tot 37 en 41 Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken;
- artikel 25, 37quinquies, 38, 39, 40, 65 Strafwetboek;
- artikel 4 Voorafgaande titel van het wetboek van strafvordering;
- de overige wetsbepalingen aangehaald in de inleidende akte en in dit vonnis.

6 UITSPRAAK

Op tegenspraak ten aanzien van S. H. , beklaagde

Op strafgebied

De rechtbank:

Veroordeelt S. H. voor de bewezen tenlasteleggingen A, B en C vermengd tot een werkstraf van 100 uren, waarbij de duur van de vervangende gevangenisstraf bepaald wordt op zes maanden.

Verklaart de in beslag genomen smartphone met SIN-nr. AAAI4003 verbeurd.

Maakt de voorwerpen met SIN-nrs. AAAN9575 en AAAI4006 over aan het openbaar ministerie om te handelen als naar recht.

Verplicht S. H. tot betaling van:

- een bijdrage aan het Bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijk geweld van 200,00 euro, zijnde 25,00 euro vermeerderd met zeventig opdecimen;
- een bijdrage van 22,00 euro aan het Fonds voor juridische bijstand;
- een vaste vergoeding in strafzaken van 50,00 euro.

Veroordeelt S. H. tot betaling van de kosten van de strafvordering, tot op heden begroot op 103,46 euro.

Op burgerlijk gebied

De rechtbank:

Stelt vast dat de burgerlijke vordering van het Interfederaal Centrum voor Gelijke Kansen en Bestrijding van Discriminatie en Racisme, kortweg Unia, ten aanzien van S. H. zonder voorwerp is.

Houdt de overige burgerlijke belangen ambtshalve aan.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in openbare zitting op 7 februari 2022 door de Rechtbank van eerste aanleg Leuven correctionele zaken, kamer C1:

- W. Vandeputte, rechter
in aanwezigheid van een magistraat van het openbaar ministerie,
met bijstand van griffier G. Hermans.